

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00116/2011-01
ДАНА: 22.7.2011.године
БЕОГРАД

На основу чл.5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Службени гласник РС бр.101/10) и чл.29 Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности (Сл.гласник РС бр.35/1), одлучујући о приговору Р.И. из Мужље, стални састав Високог савета судства дана 22.7.2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор Р.И. из Мужља – Општина Зрењанин, изјављен против одлуке о престанку судијске дужности Првог састава Високог савета судства бр.119-05-00612/2010-01 од 14.6.2010.године и побијана одлука **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

У време када је расписан оглас о избору судија опште и посебне надлежности кога је расписао Високи савет судства 15.7.2009.године Р.И. судија Општинског суда у Зрењанину је био удаљен са дужности до окончања кривичног поступка који је против њега вођен пред Окружним судом у Панчеву због кривичног дела примања мита из чл.254 КЗ РС.

Решењем ВД председника Врховног суда Србије Ј.Л. бр.2Су-145/04 од 17.6.2004.године удаљен је са дужности до правноснажног окончања напред наведеног поступка.

Поднео је пријаву за избор за судију Основног суда у Зрењанину Вишег суда у Зрењанину и Апелационог суда у Новом Саду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године није изабран за судију у суд за који је поднео пријаву.

Против те одлуке изјавио је уставну жалбу.

Одлуком Високог савета судства бр.06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу 1 тач.654 изреке констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе чл.101 ст.1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац жалбе – приговора није испунио критеријуме прописане одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС 49/09).

Против те одлуке изјавио је жалбу Уставном суду.

Жалбени разлози из уставне жалбе и жалбе изјављене Уставном суду своде се на следеће: пропуштање да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност, да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у стручност, оспособљеност и достојност тако и у погледу изабраних судија, да му се омогући да се изјасни о чињеницама и доказима, да му се достави образложена одлука, затим да су подаци који су коришћени проглашени службеном тајном и да су употребљавани подаци о личности противно Уставу и Закону, те да се свим овим пропустима повређена његова уставна права и права из Европске конвенције.

Приговара процедури избора, бави се питањем сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио Први састав Високог савета судства, његовој независности и непристрасности појединих његових чланова. Целим овим поступком повређено је његово право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства бр.119-05-00612/2010-01 од 14.јуна 2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка у погледу достојности у смислу чл.45 Закона о судијама а у вези чл.14 ст.2 Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова. У тој одлуци је наведено да је у време расписивања огласа за избор судија опште и посебне надлежности против Р.И. пред Општинским судом у Панчеву био у току кривични поступак због крив.дела примања мита из чл.254 КЗРС и да је решењем ВД председника Врховног суда Србије Ј.Л. бр.2Су-145-04 од 17.6.2004.године Р.И. удаљен са дужности до окончања кривичног поступка који се води против њега.

Против наведене одлуке Р.И. је изјавио жалбу Уставном суду у којој побија наводе изнете у одлуци и наводи да је у међувремену донета првостепена ослобађајућа пресуда у поступку који се води против њега која није правноснажна, али да то не може бити разлог за његов неизбор по критеријуму достојности.

У смислу одредбе чл.5 ст.1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности из чл.1 ст.1 Закона о судијама у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе односно Уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, те да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе чл.5 ст.1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама стални састав Високог савета судства је 23.5.2011.године донео правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности (Сл.гласник РС бр.35/11).

Комисија Високог савета судства је Високом савету судства усмено изложила предлог везан за одлуку о приговору, а предлог је заснован на чињеницама да је комисија у поступку у смислу одредбе чл.8 Правила утврдила а на основу увида у кривичну пресуду Окружног суда у Панчеву бр.К-97/09 да је тај суд оптужен Р.И. и Б.А. ослободио од оптужбе и то Р.И. за крив.дело примање мита из чл.254 КЗРС а Б.А. због крив.дела давања мита из чл.255 ст.1 КЗРС.

Надаље је утврђено из пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1-442/10 од 15.6.2011.године да је овај суд одбио као неосновану заједничку жалбу окр. Р.И. и његовог браниоца а пресуду Окружног суда у Панчеву К-97/09 потврдио, те да је одлучено да се одбацује као недозвољена жалба Окружног јавног тужиоца у Панчеву изјављена против пресуде Окружног суда у Панчеву К-97/09 од 10.7.2009.године. Из пресуде Окружног суда у Панчеву К-162/04 која је донета у истом поступку пре напред наведене две одлуке, такође је утврђено да је Р.И. ослобођен од оптужбе за крив.дело примања мита, а окр. Б.А. ослобођен од оптужбе за крив.дело давања мита, те да је ова одлука укинута решењем Врховног суда Србије Кж1-2879/08 од 31.3.2009.године.

У спису се налази и записник са претреса пред другостепеним судом – Апелационим судом у Новом Саду од 15.6.2011.године кога је Р.И. донео на заказано рочиште и у који је извршен увид, али тај доказ није био од значаја за одлуку о приговору у овом поступку.

Такође се у спису налазе бројни новински текстови који се баве питањима избора судија и новинским извештајима везаним за кривични поступак који је текао против Р.И. с тим да исти нису утицали на одлуку у овом поступку.

На рочишту Р.И. је навео да сматра да нема никаквих основа за сумњу у вези његове достојности, да такви подаци не постоје ни у кривичним списима јер једноставно такве чињенице не постоје. Тврдио је да ништа недостојно није урадио и да су то сви знали а да се ипак против њега водио поступак због овог кривичног дела. Навео је да ће поднети уставну жалбу против одлуке Апелационог суда јер сматра да је Апелациони суд у Новом Саду требао да донесе одлуку којом ће одбити оптужбу због тога што се у радњама Р.И. не стичу елементи кривичног дела примања мита за које дело је против њега вођен поступак. Није задовољан одлуком суда који је одлучио да нема доказа да је Р.И. извршио наведено крив.дело.

Из пресуде Окружног суда у Панчеву К-97/09 од 10.7.2009.године и то из одбране коју је изнео Р.И. утврђене су следеће чињенице:

Р.И. је био судија у Општинском суду у Зрењанину и почетком 90-их година упознао је Б.А. Први пут је у чешћем контакту са Б.А. био у вези предмета – поступака које је Б.А. имао у Општинском суду у Зрењанину а у коме је поступао Р.И. као судија. Супруга од Р.И. се запослила код Б.А.

У следећем периоду он и супруга су имали са Б.А. проблема, јер Б.А. није његовој супрузи уплаћивао порезе и доприносе за здравствено и пензијско осигурање што је Р.И. лично утврдио провером у Фонду пензијског и инвалидског осигурања. Од сазнања за овај проблем па све до одлуке о избору судија није поднета тужба његове супруге против Б.А. На име тог дуга који је износио негде око 250.000 до 300.000,00 динара његова супруга је узела од Б.А. робу из велепродаје чији је он био власник и ту робу није платила, а она и њен супруг су сматрали да уколико Б.А. за то буде тужио да ће онда она поднети противтужбу због напред наведеног дуга.

Из напред наведених чињеница, а које је изнео Р.И. у својој одбрани у кривичном поступку може се закључити да он и Б.А. нису били у добрим односима, управо због проблема везаних за уплату накнаде за здравствено и пензијско осигурање за супругу Р.И., а да истовремено нису подносили било какву тужбу како би тај дуг регулисали.

У вези извршног поступка кога је Б.А. имао а који је вођен у Општинском суду у Зрењанину промењено је више судија, а онда је предмет добила Ч.Е. која је често консултовала Р.И. како у вези овог предмета тако и других извршних предмета по којима је поступала. Како је он у то време био судија са већим искуством и посебно у овој области усмено јој је објашњавао како да реши предмет. У сусретима са Б.А. говорио је да ће о предмету разговарати са председницом суда, што је и чинио. Једанпут је окривљени Б.А. код Р.И. дошао кући непозван, заједно са адв. И.Т. и тада се интересовао за извршни предмет кога је имао у суду, а Р.И. му је том приликом рекао да је о томе разговарао са својом председницом а да то може и Б.А. да учини. У вези овог предмета много пута код њега су долазиле Ч.Е.

поступајући судија у овом предмету и И.Т. пуномоћник Б.А.
а 09.11.2003.године код њега су кући дошли Б.А. и И.Т.

У вези самог поступка дозвољава могућност да је делимично написао предлог решења о продаји у рукопису на захтев колегинице Ч.Е.

Оспорио је да је новац који је његова супруга задржала новац који је он примио на име мита за поступање у наведеном извршном предмету.

Код овако утврђених чињеница произилази да је приговор И.Р. неоснован из следећих разлога:

У време када је расписан оглас о избору судија опште и посебне надлежности као и у време када је вршен избор судија тј. од 15.07.2009.године до 16.12.2009.године И.Р. је био удаљен са дужности судије у Општинском суду у Зрењанину и против њега је вођен кривични поступак пред Окружним судом у Панчеву који није био правноснажно окончан.

Како је у време подношења пријаве као и у време избора против окривљеног вођен кривични поступак и исти није био правноснажно окончан, а Р.И. је био удаљен са дужности то произилази да он није испуњавао критеријум достојности јер није поседовао моралне особине које судију чине достојним функције а то су: поштење, савесност, правичност, достојанственост, истрајност и узорност, предвиђене у чл.45 Закона о судијама а у вези чл.14 ст.2 Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

Како је Уставни суд Србије донео одлуку о томе да је приликом овог избора учињен дисконтинуитет у вршењу судијске дужности то произилази да Р.И. с обзиром да је против њега текао кривични поступак оправдано није изабран на судијску функцију.

Стога је правилно Високи савет судства донео одлуку у којој је наведено да Р.И. престаје судијска функција са 31.12.2009.године из напред наведених разлога.

Понашање Р.И. као судије у коме је извршни поверилац био Б.А. не може се сматрати достојним понашањем судије. Наиме, у својој одбрани он наводи да он и његова супруга нису били у добрим односима са Б.А. због не исплаћеним накнадама, а са друге стране он као судија интервенише код колегинице Ч.Е. и даје јој савете како да реши Б.А. предмет и то у више наврата, прима Б.А. у своју кућу и његовог адвоката, а такође и Ч.Е. управо ради разговора о том предмету, интервенише код председнице суда да се тај предмет реши и чак дозвољава могућност да је он делимично написао предлог решења о продаји у рукопису у предмету који је иначе водила судија Ч.Е.

Стога Р.И. не испуњава критеријуме достојности ни по чл. 4 Правила, јер би овакво његово поступање и понашање по оцени савета оправдавало покретање дисциплинског поступка и изрицање озбиљне дисциплинске санкције, у складу са алинејом 6 чл. 4 Правила за примену одлуке о критеријумима и мерилима и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности.

На основу изнетих чињеница Високи савет судства је услед неиспуњености услова прописаних одредбом чл.45 Закона о судијама те чињеници да је основано оборена претпоставка достојности оценио да је било места примени одредбе чл. 101 ст. 1 Закона о судијама а на основу коме је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, те је приговор одбијен и одлука Високог савета судства бр.119-05-00612/2010-01 од 14.јуна 2010.године потврђена у смислу одредбе чл.29 Правила у вези са одредбом чл.5 ст.1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке бр.021-02-64/2011-01 од 12.9.2011.године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.

